

РЕШЕНИЕ

№ 4094

гр. София, 26.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Влатова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на
прокурора Тасков, като разгледа дело номер **1803** по описа за **2011** година
докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от
ЗАНН.

Столичната дирекция на вътрешните работи, чрез юрисконсулт К. Ч., обжалва решение
на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 95 състав по Н. дело № 2911/2010
г., с което е отменено Наказателно постановление № 1899/27.01.2010 г. на началник
АНД отдел „Пътна полиция” при СДВР, налагащо на К. А. К. глоба в размер на 100 лв.
на основание чл. 179, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 5, предл. 5 от ЗДвП. В жалбата са
изложени съображения за неправилност на решението, относими към касационното
основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК.

Ответникът К. А. К. отрича основателността на жалбата.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на оспорването.

Касационната жалба, подадена в срок, е основателна. Обжалваното решение е
неправилно като постановено при съществено нарушение на процесуални правила и
противоречие със закона.

1. Наказателно-процесуалният кодекс, приложим в производството по обжалване на
наказателните постановления пред районния съд по силата на чл. 84 ЗАНН, вменява в
задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната
истина (чл. 13, ал. 1 НПК). Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни

всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл. 107, ал. 2 НПК съдът събира доказателствата по направените от страните искания, а по свой почин – когато това се налага за разкриване на обективната истина. На събиране и проверка подлежат както доказателствата, които разобличават извършителя на нарушението или отегчават неговата отговорност, така и тези, които го оправдават или смекчават отговорността му (арг. от ал. 3 на чл. 107 НПК). В съдебното административно-наказателно производство съдът е длъжен да събира доказателства и служебно, когато това е необходимо за изясняването на условията, при които е извършено твърдяното нарушение.

2. В конкретния случай, изводът на първоинстанционния съд за недоказаност на нарушението по чл. 25, ал. 2 от ЗДвП е изведен при неизяснена фактическа обстановка. Разпитан е единствено актосъставителят, който не е очевидец на нарушението и е изготвил АУАН на основата на декларациите на водачите, участници в пътно-транспортното произшествие. Не са положени дължимите процесуални усилия за събиране на възможните и необходими гласни доказателства. При положение, че в АУАН е посочен свидетел при установяване на нарушението и за да изпълни задължението си за разкриване на обективната истина по делото, съдът е следвало по свой почин да призове и разпита както него, така и другият участник в ПТП. Като не го е сторил, решаващият състав на СРС не е изяснил всестранно и пълно всички обстоятелства по делото, обуславящи неговия извод относно това дали е доказано извършеното нарушение и следва ли да бъде ангажирана административно-наказателната отговорност на К.. Вероятността при събирането и преценката на всички относими към случая доказателства в тяхната съвкупност въззивният съд да достигне до различен правен извод е достатъчно основание да се приеме допуснатото нарушение на процесуалните правила за съществено.

3. Неправилно от материално-правна страна е заключението за тежестта на констатираното противоречие между декларациите за ПТП и АУАН, респ. НП, във връзка с мястото на извършване на нарушението. То е индивидуализирано достатъчно ясно, за да не породи обосновано съмнение относно местоизвършването на деянието и неговото идентифициране, а въпросът дали произшествието е възприето като настъпило преди, след или на кръстовището, образувано от два булеварда, е относим към субективния начин на възприемане на местоположението на моторните превозни средства по времето на настъпване на ПТП. Още повече, че мястото е установимо и от протокола и схемата на произшествието. Поради това и не е налице съществено несъответствие на АУАН и НП с изискванията към формата им по чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, обуславящо тяхната процесуална незаконосъобразност.

Изложените съображения мотивират съда да отмени обжалваното решение и да върне делото за ново разглеждане от въззивния съд.

Воден от горното, Административен съд – София-град, XI касационен състав, на основание чл. 221 ал. 2 и чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 95 състав по Н.

дело № 2911/2010 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: